

ὁποῖων τὰς κεφαλὰς θὰ κόπτη μετὰ τὴν σπάθην του! »
 — «ὦ, εἶπεν ὁ Χάν, αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐγὼ σκοπεύω, νὰ γείνω στρατιωτικὸς καὶ νὰ μάχωμαι ὑπὲρ τοῦ δικαίου· μάλιστα ἤρχισα νὰ κάμνω τοῦτο ἀπὸ χθὲς — χθὲς ἐσχημάτισα τὸ πρῶτον μετὰ τὰ γυμνάσια καὶ σὲ βεβαίω, Ἰωάννη, ἦτο πολὺ περίεργον. » Ἀκουσὺν. Ἐπῆρα τὸν ἀδελφόν μετὰ Κάρολον καὶ τοῦ εἶπον, «Θέλεις νὰ γείνης στρατιώτης καὶ νὰ πολεμήῃς διὰ τὸ δίκαιον;»

«Μάλιστα,» εἶπεν ἐκείνος.

Ἐπειτα ἐπῆρα τὸν πιστὸν μας σκύλον, Πλούτωνα, καὶ τοῦ εἶπον, «Πλούτον, θέλεις νὰ γείνης στρατιώτης καὶ νὰ πολεμήῃς διὰ τὸ δίκαιον;»

Ὁ Πλούτων ἔσσετο τὴν οὐρὰν του καὶ εἶπεν, ἄου, ἄου, ὅπερ μεθερμηνεύμενον εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἀνθρώπων σημαίνει, «*Εὐχαρίστως, θέλω.*»

Τούτους τοὺς δύο ἔθεσα εἰς γραμμὴν καὶ οὕτω ἐσχημάτισα τὸ πεζικόν μου! Ἐπειδὴ δὲ εἶχον ἀνάγκην ἀπὸ ἱππικὸν ἐπῆρα τὸν ξύλινον ἵππον τοῦ Κάρολου, ὅστις γενεαλογεῖ τὴν καταγωγὴν του ἐκ τοῦ περιφώνου Δουρείου ἵππου, τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες ἀφῆκαν ἐμπροσθεν τῆς Τρωάδος, καὶ περὶ τοῦ ὁποῖου βεβαίως θὰ ἀνεγνώσας εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἱστορίαν, καὶ ἔθεσα καὶ τοῦτον εἰς τὴν γραμμὴν. Ἐνῷ δὲ τοὺς ἐγόμενας ἡ κυρὰ Πούση, ἤλθε κρυφαί, κρυφαί καὶ ἐπῆρε τὸ κόκκαλον, τὸ ὁποῖον ὁ Πλούτων εἶχε παραιτήσας εἰς οὐ τελειώσῃ τὸ γυμνάσιόν τε. Εἰς τὴν θέαν τοιαύτης ἀδικίας, ὁ Πλούτων ἄφρησε τὰς τάξεις καὶ ἔδραμε κατὰ τοῦ ἀδικούντος, ἐκπληρώσας οὕτω τὴν υπόσχεσιν του, ὅτι θὰ ἐπολέμῃ ὑπὲρ τοῦ δικαίου.

Μετ' οὗ πολὺ ὁ Κάρολος εἶδε μεγάλον παιδίον νὰ κλοτσᾷ ἑτέρον μικρόν, «Πρέπει νὰ πολεμήσω διὰ τὸ δίκαιον,» ἔκραξε καὶ ἐγκατέλειψε καὶ αὐτὸς τὴν τάξιν του, ὥστε ἕμεινα μόνος, μετὰ τὸν ἵππον, ὅστις δὲν ἔλαθεν εἰσεῖν εὐκαιρίαν νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς τὸ χρέος του!

Ἡ ὀπίσθεν εἰκονογραφία παριστάνει τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου σχηματισθέντα στρατὸν τοῦ Χάν, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι πάντες οἱ μικροὶ ἀναγνώσται μας θὰ καταταχθῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ πολεμήσωσιν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ὅπουδήποτε καὶ ἂν εὐρεθῶσιν ἐν τῇ ζωῇ των

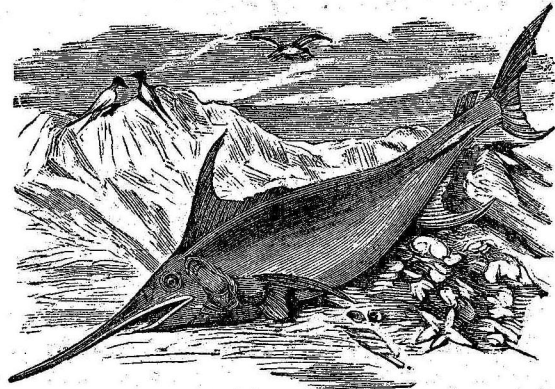
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ.

Ἰστορεῖται, ὅτι εἰς τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κίνας περιηγούμενος ποτε τὴν χώραν του, συνέβη νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τινὰ οἰκίαν, ὅπου ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ μετὰ τῶν τέκνων καὶ τῶν ἐγγόνων των ἔζων ὁμοῦ ἐν τελείᾳ εἰρήνῃ καὶ ἀρμονίᾳ.

Θαυμάσας τὸ σπάνιον ἐκεῖνο θέαμα ὁ αὐτοκράτωρ παρεκάλεσε τὸν γέροντα οἰκογενειάρχην νὰ τῷ εἴπῃ ποῖον μέσον μετεχειρίζετο ὅπως διατηρῇ ἡσυχίαν μεταξὺ τοσοῦτου ἀριθμοῦ καὶ ποικιλίας προσώπων. Ὁ γέροντες ἐκβαλὼν ἐκ τοῦ θυλακίου του μολυβδοκόνδυλον ἔγραψεν, Ἰπομονήν, — ὁπομονήν, — ὁπομονήν.

Ἡμεῖς δὲ προσθέτομεν ἀγάπην, ἀγάπην, ἀγάπην! διότι αὕτη εἶναι ἡ πηγὴ ὅλων τῶν ἄλλων ἀρετῶν, αὐτῆς τῆς ὑπομονῆς συμπεριλαμβανομένης. Ὁ ἀπό-

στόλος Παῦλος λέγει, «Ἡ ἀγάπη μακρόθυμῃ, ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ, δὲν αὐθαδιάζει, δὲν ἐπαίρεται, δὲν ἀσχημονεῖ, δὲν ζητεῖ τὰ ἰδικὰ της, δὲν παροξύνεται, δὲν διαλογίζεται τὸ κακόν. Δὲν χαίρει εἰς τὴν ἀδικίαν ἀλλὰ συγχαίρει εἰς τὴν ἀλήθειαν. Πάντα σέβει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη ποτὲ δὲν ἐκπίπτει. . . . .»
 Τώρα δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα μεγαλειτέρα δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. (Α'. Κορινθ. ιγ'. 4—8 13.)

— *Ξιφίας*: οὕτως ὀνομάζεται εἰδὸς τι ἰχθύος, τοῦ ὁποῖου τὸ ῥύγχος (ἡ μύτη) ἐπεκτείνεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε σχηματίζει εἰδὸς τι ξίφους ἢ ἐχέριδιου.

Ὁ *ξιφίας* εἶναι εἰς τῶν φοβερωτάτων ἐχθρῶν τῶν φαλαυνῶν, διατρυπῶν αὐτὰς μετὰ τὸ ξίφος του.

Ὁ *ξιφίας* εὐρίσκεται ἐν τε τῇ Ὠκεανῷ καὶ τῇ Μεσογείῳ θαλάσσῃ καὶ θηρεύεται ὑπὸ τῶν Σικελιανῶν διὰ καμακίου, διὰ τὸ κρέας του, τὸ ὁποῖον εἶναι νόστιμον.

Ὁ *ξιφίας* φθάνει εἰς μέγα μέγεθος, τὸ δὲ ξίφος του, φαίνεται, ὅτι μεταχειρίζεται ὡς ὅπλον ἐπιθετικὸν καὶ ἀμυντικόν. Οὐχὶ δὲ σπανίως ἐμπλήγει αὐτὸ καὶ εἰς τὰ πλευρὰ πλοίων.

Τρέφεται δὲ ἐκ σαρπίνων, ὀκταποδίων καὶ ἐν γένει μικρῶν ἰχθύων.

Τὸν ἄνθρωπον προσβάλλει σπανίως. Εἰς διάφορα μυστεῖα ὑπάρχουσι σάνιδες καὶ ἔτι δοκοὶ πλοίων, τετραπυγμένοι ὑπὸ τοῦ ἰχθύος τούτου.

ΕΙΔΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Πόσας ἀδελφὰς εἶχεν ὁ Δαβὶδ;
- 2) Τίνος υἱοὶ ἦσαν οἱ δύο πρῶτοι τοῦ στρατάρχαι;
- 3) Ποίαν πράξιν τοῦ Δαβὶδ ἀναφέρει ὁ Χριστὸς ὡς ἔννομον, ἐνῷ ἐφαίνετο ἄνομος;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀνταποκριταὶ καὶ πάντες οἱ συνδρομηταὶ ἡμῶν νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσιν ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου ποῖοι καὶ πόσοι θὰ ἐξακολουθήσουν τὴν συνδρομὴν των καὶ κατὰ τὸ 1873 πρὸς ἑκατὸν τύπων τῶν ὀνομάτων.

— Οὐδὲν φύλλον ἀποστέλλεται ἄνευ προπληρωμῆς. Συνιστῶμεν καὶ πάλιν τὸν σχηματισμὸν πενταμελῶν συλλόγων πρὸς ἐκβολὴν τῶν συνδρομητῶν καὶ ἡμῶν. Ὁ ἀποστέλλας εἰς ἡμᾶς πέντε συνδρομητὰς λαμβάνει ἐν φύλλον διωρεάν.